

$10/3$ (L. Sp. 1469). *Loven stadfæstet 15. Marts 1939.* (Lov-Tid. Nr. 128).

Den ved Lov Nr. 127 af 9. April 1938 gennemførte Sukkerordning (Aarvog 1937—38, Side 320) skulde kun gælde til Udgangen af 1939. Dens Gyldighed er nu forlænget til *Udgangen af 1940*, dog at Bestemmelserne i § 3, angaaende Roeprisen og Sukkerroearalerne, ophører at gælde 30. April 1940. — Det er Hensigten at opretholde samme Sukkerroearaal som for 1938—39, i alt ca. 71 100 Tdr. Land.

Under de Forhandlinger, som Handelsministeren forud for Lovforslagets Fremsættelse førte med Overbestyrelsen for Sukkerroedyrkerforeningerne og Sukkerfabrikkerne, udtaltes der fra Roedyrkernes Side Bekymring for, at Dyrkernes *Tantième*, der efter Aftalen kan udgøre indtil 30 Øre pr. Dobbeltcentner, paa Grund af Roernes lave Sukkerprocent i 1938—39 næppe vilde overstige ca. 15 Øre. I Betragtning af, at Tantièmen er en Del af Virksomhedens Overskud og ikke et fast Beløb, mente Ministeren dog ikke at burde foretage Ændringer, der sikrede Dyrkerne en højere Betaling, som eventuelt kunde medføre en Forhøjelse af Sukkerprisen. Ministeren mente heller ikke at have tilstrækkeligt Grundlag for at søge Lovhjemmel til hel eller delvis Dækning af den manglende Tantième gennem Tilskud fra Sukkerfonden.

Spørgsmaalet blev rejst paa ny i *Folketingets Udvalg*, hvor Overbestyrelsen for Sukkerroedyrkerforeningerne fremførte Ønske om, at der af Sukkerfonden blev ydet Roedyrkerne et Tilskud til Forhøjelse af Efterbetalingen med Halvdelen af det Beløb, der maatte mangle i fuld Tantième for 1938—39. For saa vidt Tantièmebeløbet maatte blive 15 Øre, vilde det dreje sig om et Tilskud fra Sukkerfonden paa $7\frac{1}{2}$ Øre pr. Dobbeltcentner, hvorved den samlede Efterbetaling altsaa vilde beløbe sig til $22\frac{1}{2}$ Øre. Fra Sukkerfabrikkernes Side gjorde man i den Anledning opmærksom paa, at Sukkerordningen ogsaa giver Sukkerfabrikkerne Ret til et Beløb svarende til 1 pCt. af Aktiekapitalen, efter at Roedyrkernes Tantième er udredet, for saa vidt der tjenes tilstrækkeligt dertil, og at det vilde være uretfærdigt at anvende Sukkerfonden til Fordel for Dyrkerne, uden at Fabrikkerne fik en tilsvarende Fordel.

I et Samraad henviste Ministeren til, at en Anmodning fra Sukkerfabrikkerne om en Ændring i Koncessionens Bestemmelse om Maksimum-Udbytte paa 6 pCt. var afslaaet, og Ministeren fastholdt, at han, alle Forhold taget i Betragtning, ikke i den nuværende Situation kunde tage Ansvar for at søge